

Arrest

nr. 159 775 van 13 januari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 januari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die *loco* advocaat A. FADILI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 28 november 2014 dient de verzoekende partij een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2 Op 14 januari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk verklaard wordt. Dit is de bestreden beslissing, die op 10 maart 2015 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.11.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

*E(...) H(...), M(...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Marokko
geboren op (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Er zijn drie standaard medische getuigschriften:

Wat betreft het standaard medisch getuigschrift dd. 22.09.2014:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene legt in de aanvraag dd. 28.11.2014 een document voor op naam van E(...) H(...) M(...). Op dit voorgelegde document zijn de gegevens van de arts (naam en RIZIV-nummer) echter niet leesbaar. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte medische informatie te beschouwen als declaratoir. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).

Wat betreft de standaard medische getuigschriften 11.4.2014 en 23.6.2014:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medische getuigschriften over gedateerd op 23.6.2014 en 11.4.2014. De aanvraag werd echter ingediend op 28.11.2014, dus na de invoeging op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). (...)"

1.3 Op 2 april 2015 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 24 april 2015 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard, doch op 2 juni 2015 ongegrond verklaard. Op 28 oktober 2015 verwerpt de Raad, bij arrest met nummer 174 727, het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie op van gebrek aan belang, daar de verzoekende partij na de kennisgeving van de thans bestreden beslissing een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indiende en deze aanvraag inmiddels op 24 april 2015 ontvankelijk werd verklaard.

3.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810; RvV (AV) 12 december 2014, nr. 135 040). Wanneer er twijfel rijst omtrent haar belang, komt het dan ook de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (*cf.* RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Het thans voorliggend beroep is gericht tegen een beslissing van 14 januari 2015 waarbij een aanvraag van 28 november 2015 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, daar de gemachtigde oordeelde dat enerzijds de gegevens van de arts op een als standaard medisch getuigschrift voorgelegde document onleesbaar waren en anderzijds standaard medische getuigschriften ouder dan drie maanden werden voorgelegd. Uit de nota met opmerkingen en het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 2 april 2015 een nieuwe aanvraag indiende en dat deze op 24 april 2015 ontvankelijk werd verklaard. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat deze nieuwe aanvraag op 2 juni 2015 ongegrond werd verklaard en dat het tegen laatstgenoemde beslissing ingestelde beroep op 28 oktober 2015, bij arrest met nummer 155 533, werd verworpen. Zodoende dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij, nadat zij een eerste aanvraag indiende die door de thans bestreden beslissing onontvankelijk werd verklaard omwille van een probleem met het als standaard medisch getuigschrift voorgelegde document, er naderhand wel in slaagde een ontvankelijke aanvraag in te dienen, die ook ten gronde werd beoordeeld. De vraag stelt zich dan ook welk voordeel de vernietiging van de thans bestreden beslissing – beslissing waarbij een oudere aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt – de verzoekende partij in deze omstandigheden nog kan opleveren, en op welke manier zij in deze omstandigheden nog benadeeld wordt door de thans bestreden beslissing.

Ter terechtzitting van 26 november 2015 wijst de waarnemend voorzitter op de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van gebrek aan belang en het feit dat daarbij verwezen wordt naar een nieuwe aanvraag van 2 april 2015 om machtiging tot verblijf op grond van voormeld artikel 9ter, die op 24 april 2015 ontvankelijk werd verklaard, en op het feit dat deze aanvraag op 2 juni 2015 ongegrond werd verklaard en de Raad het beroep tegen laatstgenoemde beslissing op 28 oktober 2015 bij arrest met nummer 155 533 heeft verworpen, en vraagt de verzoekende partij naar haar belang bij het thans voorliggend beroep. De verzoekende partij betwist de door de Raad aangehaalde feitelijke gegevens niet en stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met dit betoog, waarin zij zich met betrekking tot het belang naar de wijsheid van de Raad gedraagt, geenszins aannemelijk maakt dat zij nog belangstelling voor het thans voorliggend beroep zou hebben en dat de verzoekende partij met dit betoog in het geheel geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). Door zich louter naar de wijsheid van de Raad te gedragen, maakt de verzoekende partij op generlei wijze duidelijk wat haar belang nog is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen (cf. RvS 30 juni 2004, nr. 133.373).

Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad in de gegeven omstandigheden bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het rechtens vereiste, actueel belang (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

3.3 Het beroep is onontvankelijk. De exceptie van de verwerende partij kan in de aangegeven mate worden bijgetreden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE